

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

uitzending: 19.2.72
studio : 2

KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN VERTELLEN, MIJHEER?

dékorontwerp - Mia Schlosser
produktie - René Sleven
regie - Nico Hiltrop

HILDEBRAND:

Dáár! Daar kwam het vandaan. Dáár. Verschrikkelijk.

LIDW.: (ANGSTIG EN GESCHROKKEN)

Wat? Wat? Wat was het?

HILDEBRAND:

Een steentje! ... Ik zag een steentje wegrollen!

BERTRAM:

Er op af dan!!

Achter die rotsen daar dus!!!!

(AF)

AERNOUT + HILDEBRAND:

Ho! Stop!

LIDW.:

Nou, vooruit! Ga dan met 'm mee! Misschien is het wel gevaarlijk!

(AERNOUT GAAT VOOR LIDWIENTJE
STAAAN ALS SCHILD, TREKT NA ENIG
BERAAD HILDEBRAND VOOR ZICHZELF)

AERNOUT:

Precies.

HILDEBRAND:

As ie een klap met een staart krijgt!

LIDW.:

Heeft 't een staart?

HILDEBRAND:

Wie weet?

AERNOUT:

Nou laat Bertram ons zo maar alleen. Nou zijn we nog maar met z'n

(TELT)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 ...

LIDWIENTJE:

Ik blijf hier niet afwachten. Bertram!

Bertram! Ik kom! Wacht op mij!

(AF)

AERNOUT + HILDEBRAND TEGELIJK:

Ho ... Hola ...

HILDEBRAND:

Lidwientje doet heel gevaarlijk.

AERNOUT:

Heel! Heel, heel, heel!

DE DRIE DEURENSET.

GRUIZEL:

Hahahahaha hihihihhi ...

BERTRAM:

Kijk nou 's.

GRUIZEL:

Hahahahaha hoehoehoehoehoe ... hiii
kwispels.

LIDW.:

He? ... Ach ... waarom zit U in een kooi?
Kijk nou 's Bertram, een meneer in een
kooi!

GRUIZEL: (GIERT HET UIT)

Hahahahaha ...

BERTRAM:

Ja. Verschrikkelijk. Kunnen wij U helpen?
Wij zijn ook in moeilijkheden!

GRUIZEL:

Mwahaha. Kale kin! Pineut!! Pinda!!

HILDEBRAND:

(KOMT OP)

Een, twee, drie opzij. Niemand beweegt
zich meer, dit was de laatste waarschu...
ooh ...

AERNOUT: (KOMT OP)

Hé! ... Hé!

LIDW.:

Meneer zit hier in een kooi te lachen?

HILDEBRAND:

Ben ik grappig?

LIDWIJENTJE:

Misschien is ie wel overstuur. Mijn moeder
lachte en huilde wel 's tegelijk.

HILDEBRAND:

Zit U hier allang?

GRUIZEL:

Wat is lang?

AERNOUT:

Waarom zit U in die kooi?

HILDEBRAND:

Goeie vraag.

GRUIZEL:

Kale Kin! Neushaar! Pineut!

BERTRAM:

Ja, maar wie heeft U nu opgesloten? Geeft U toch eens antwoord.

GRUIZEL:

Haha ... (FEL OPEENS)
Zul je 't niemand vertellen, hoed?

BERTRAM:

Aan wie zouden we 't moeten vertellen?

GRUIZEL:

Aan Slik de heks. Die wil me baard hebbe!

LIDW.:

Uw baard? Wat moet ze daarmee?

GRUIZEL:

Wat ze daarmee moet? ...
(DENKT, WANTROUWIGE BLIK)
Jullie wille me baard toch niet hebbe???

LIDW.:

Nee ...

GRUIZEL: (DIEP BELEDIGD)

Waarom niet? Is ie soms niet mooi genoeg?

LIDW.:

Ja ... jaaawel ... jawel ...
(IEDEREEN KNIKT HEFTIG MEE)
Heel mooi.

BERTRAM:

Maar wie heeft U nu in die eh ...

GRUIZEL:

Truuk de tovenaar!

LIDW.:

... Waarom?

GRUIZEL:

Omdat ik z'n kip vieze woorden heb geleerd.

LIDW.:

Iedereen weet toch, dat kippen niet kunnen praten.

GRUIZEL:

O nee? De kip van Truuk wel.

LIDW.:
Oh ...

GRUIZEL:
De kip van Truuk heeft babbels

HILDEBRAND:
Wat hebt U 'r geleerd? Wat?

GRUIZEL:
Wil je 't horen?
(AERNOUT + HILDEBRAND KNIKKEN)

BERTRAM:
Stop. Genoeg daarover. Wil je, dat we je loslaten?

GRUIZEL:
En dan?

BERTRAM:
En dan? ... niks ...

LIDW.: (SMEKEND)
Kunt U ons de weg terug niet wijzen?

GRUIZEL:
Terug?

BERTRAM:
Welke deur van die drie daar bijvoorbeeld leidt naar buiten?

AERNOUT:
Wat? Nee ... Deuren? Deuren, kijk!!
Dan is toch alles opgelost?

LIDW.:
Oh, Bertram, wat een geluk.

BERTRAM:
Ja, maar er klopt iets niet.

AERNOUT:
Wat zeur je nou. Deuren zijn m'n vak. Een deur is een deur. Die meneer schreeuwt even of we links of rechts moeten of eh ... gewoon rechtdoor-de-middendeur-door en ...
(HAKKELT BIJ LEZEN BORDJES)
... enne (OEFENT OP HANDEN) ... Links ...? Rerrechts? ...

BERTRAM:
Precies, dat bedoelde ik nou.

LIDW.:
Die bordjes kloppen niet

AERNOU:

Haaa! We gaan niet links, we gaan niet rechts, we gaan middend ...

HILDEBRAND:

(TEGEN GRUIZEL)

Zijn het misschien kleerkasten?

LIDW.:

Nee, het zijn de uitgangen, hè meneer? Toe, zeg dat 't de uitgangen zijn.

GRUIZEL: (GEHOORZAAMT LETTERLIJK)

Dat het de uitgangen zijn.

LIDW.: (HANDEN KLAPPEND)

Zie je wel, zie je wel ...

HILDEBRAND:

Welke deur? Welke deur?

GRUIZEL:

Wat wil je, broek ... de uitgang is de ingang.

AERNOU:

Precies, wat ik altijd zeg, over een deur.

BERTRAM:

Maar dat brengt ons niks verder! ... Of wel?

GRUIZEL:

Of wel of niet

BERTRAM:

Hoe is uw naam eigenlijk?

GRUIZEL:

Gruizel ... Gruizel Gruis. Van de dwergmijn bij het Elvenbochtje.

LIDW.: (HAPEREND)

Maar dwergen zijn toch ... eh ... dwergen zijn toch anders niet zo groot, hè meneer, Gruis? ... Dwergjes zijn toch meer klein ... Ik bedoel niks onaardigs, hoor.

GRUIZEL: (SCHREEUWT KWAAD)

Stil!

HILDEBRAND:

Precies. Nou hoor je 't is van 'n ander

LIDW.:

M ... Mm- aar zo staat het toch in alle sprookjesboeken?
Kleine mannetjes met gekke mutsjes en een houweeltje en een mijnlamp en rare malle baardjes en pakjes, en driftig - Oh, sorry meneer Gruis.

GRUIS:

Stil, jurk. Kale kinnen. Pineut. Kijk naar je zelf!

LIDW.:

Ik bedoelde het aardig, meneer Gruis.

BERTRAM:

Ik laat U vrij hoor. Dan praten we wat makkelijker. Wat is dat voor een slot, Aernout?
Kom 's met je sleutelbos.

AERNOUT: (GEVLEID)

Hier. Hier. Wacht. Haha. Laat mij ... aha ...
Ik zie 't al. Ja. Doodeenvoudig. Een klikslot.

HILDEBRAND:

Klikslot?

AERNOUT:

Ja ... met een kinderachtig knarswerk.
(TIKT EROP)
Drie tikjes ... Even doodse stilte nu ...
Ja ... (HET DEURTJE ZWAAIT OPEN. DE DWERG
GLIPT ERUIT EN VERDWIJNT DOOR MID-
DENDEUR)

LIDW.: (DIEP VERONTWAARDIGD)

Ooooooooooh ...

BERTRAM:

Hij is 'm gepiept.

LIDW.:

Wat moeten we nou?

AERNOUT:

Zelf wat doen.

BERTRAM:

Heel goed.
Welke deur kiezen we? Aernout? Jij bent poortwachter.

AERNOUT:

Eh, de rechter.

BERTRAM:

Bedoel je de linker?

AERNOUT:

Nee, de midden-deur.

BERTRAM:

Ah. Links dus.

AERNOUT:

Nee, de rechter ...

LIDW.:

Ja, maar Gruizel is daar ook door gegaan.
Dat weten we tenminste zeker.

BERTRAM:

Da's waar. Opgelet. Achter mij aan.

ALLEN:

Oooohhhh ...

BERTRAM:

Nou vraag ik je.

LIDW.:

Toch was dat de deur!

HILDEBRAND:

Laat mij nog 's ... Hij pakte de deur en
hij dee 'm open ... nee, hij stapte d'r
zo doorheen ...

(KINDEREN KOMEN OP)

Ah, zijn jullie daar. Net op tijd, we hebben
de uitgang gevonden.

LIDW.:

Hildebrand, je bent razend knap!

HILDEBRAND:

Dat weet ik.

BERTRAM:

Laten we er maar doorgaan!

HECTOR:

't Is er wel eigenaardig. Raar.

HILDEBRAND:

Niks eigenaardig. Daar gaan we.

(VERDWIJNT IN ROOD, IS WEG)

HILLETJE:

Hildebrand durreft wel, hè?

(ER KLINKT EEN HOLLE GRAUW IN RODE
DUISTER.

HILDEBRAND STORMT TERUG)

LIDW.:

Wat was dat?????

HILDEBRAND:

Ik weet het niet. Ga maar kijken.

BERTRAM:

Beesten? Monsters?

HILDEBRAND:

'k Weet niet.

Alles is rood. Raar plekje.

BERTRAM:

Maar deed niemand je wat?

HILDEBRAND:

Ik ben er niet op blijven wachten.

BARENDJE:

Maar we kunnen hier niet blijven staan.

AERNOUT:

Oh, best wel, hoor.

BERTRAM:

Welnee. Barend heeft gelijk. We gaan door.

Allez hup!

LIDW.:

O, wat spannend.

BERTRAM:

Jongens, dit wordt een enge tocht!

KINDEREN:

Hoera!!!!

INTRO.

BERTRAM: hey ho, achter mij aan

KOOR: dan zulle we ze leren
 waar we heengaan - geen idee

HILDEBRAND: maar d'r wandelt vandaag een geweldenaar mee

ALLEN: hey ho - achter mij aan
 en zing m'n liedje mee

LIDWIEN: hey ho - achter mij aan

KOOR: de kansen zullen keren
 waar we heengaan is een gok

LIDWIEN: maar vroeg uit je bed, met de kippen op
stok
dan ja, zal het wel gaan

KOOR: en drie doen meer dan twee

HILDEBRAND: hey ho, achter mij aan

ALLEN: dan leer ik je marcheren
een-twee, in de maat

HILDEBRAND: achter 'n man die z'n mannetje staat
ho stop - laat me niet staan

ALLEN: en zing m'n liedje mee

AERNOUT: hey ho, achter mij aan
métje gebakken peren
wees niet bang, ik ben erbij
pikke ze iemand, dan pikke ze mij
hey ho, ik kom eraan

ALLEN: en zing m'n liedje mee
hey ho, achter mij aan
we zulle ze wel leren

HILLETJE: ik ben niet bang - jij bent erbij

BARENDJE: ik ken maar een spook - dat spook dat
ben jij

HILLETJE: néh néh (STEEKT TONG UIT)

ALLEN: achter mij aan
en drie doen meer dan twee

KOOR: hey ho, achter mij aan

VOLWASSENEN: vier doen meer dan twee

KOOR: hey ho, achter mij aan

ALLEN: vijf zes zeven acht

BERTRAM: zevenenzeventig kinderen ...

ALLEN: tellen voor twee

BOEM.

HET KASTEEL VAN MACHTELD

(MACHTELD ZIT OPGEWONDEN TE KIJKEN)

MACHTELD:

Katharina! Katharina!
Waar ben je, Katharina???? Kom 's.

(HAASTIG DRIBBELT KATHARINA BINNEN. ZIJ IS ZEER VERVUILD, HAAR KLEREN WAREN EENS DUUR EN SJIEK. HAAR HAAR IS PIEKERIG LANG EN ONGEKAMD.
ZIJ GEEFT EEN STOFFER EN BLIK (VOORZIEN VAN WAPEN OF GOUDEN KROONTJE) HET BLIK LIGT VOL STOF)

KATHARINA:

Ja ... jaja ... Wat is er nou weer, majesteit?
Ik maak de paleistrappen net vuil.

MACHTELD:

Kijk! Op het denkraam! Wat zie je?

KATH.: (KIJKT NIET METEEN)

Ach, dat denkraam van U. Elke dag wat anders. Het is niet waar, wat U allemaal ziet. Het is al een oud denkraam ...

(KIJKT TOCH MAAR)

Ik zou zeggen, dat het dwerg Gruizel Gruis was, majesteit ... Ik dacht, dat ie opgesloten was ... Gruizel Gruis ...

MACHTELD:

Ja, dat was ie zeker. Hoe komt ie los? ...
Waar ga je nou weer heen?

KATH.:

De paleistrappen vuilmaken. Wat dacht U anders? Het is geen gezicht. De drie bovenste treden zijn brandschoon.
Je kunt ervan eten! Wat moeten Uw onderdanen wel denken?

MACHTELD:(WEINIG INTERESSE, DRAAIT ZICH NAAR DENKRAAM)

Mmmm ... (SPERT OGEN)
Katharina! ... Kijk!

KATH.:

Wat nu weer, majes ...
(VERSTOMT KIJKT AANDACHTIG)

MACHTELD:

En wat zijn dat dan, Katharina?

KATH.:

Kinders, zou ik zeggen, majesteit. Mensen kinders. Maar ... wat zijn ze ...

MACHTELD:

Ja ... ze zijn wel ... eh ...

KATH.:

Ik heb in jaren geen kinders gezien, die zo ... Oh! Oh! Oh!

MACHTELD:

Waar zouden ze vandaan komen?

KATH.:

Een schande, om kinders zo ...

(MAAKT GEBAAR LANGS KLEDING OMLAAG)

Ach, het zal wel niet waar wezen.

Het is natuurlijk iets van vroeger. Dat denkraam deugt niet meer ... Kom ... Het is druk ... kijk die vloer eens ... geen stofje ...

(KATHARINA LOOPT WEG, SLOFFEND)

Ik ga een vuile dweil halen. Foei, foei, foei!

MACHTELD: (AFWEZIG STAREND)

Wat zeg je?

KATH.:

Even een vuile dweil halen. Foei. Foei. Foei!

MACHTELD:

Kinderen ... Mmmm. Jammer, dat ik ze niet kan horen.

HILDEBRAND:

(OP DENKRAAM)

Ho, stop even. Halt ... Niet zo hard!

BERTRAM:

Ja, maar we moeten opschieten. Dit bevalt me niet. We wandelen al een half uur door dat rood.

HILDEBRAND:

Daar stond een granspaal!

BERTRAM:

En dat zeg je nou pas? Een grensmaal?

HILDEBRAND:

Ik viel d'r over!

LIDW.:

Stond er wat op?

HILDEBRAND:

Jawel.

BERTRAM: (FEL)
Wat?

HILDEBRAND:
Snak.

BERTRAM:
Hè?

HILDEBRAND:
Snak.

BERTRAM:
En verder?

HILDEBRAND:
Drie uur - met vliegend tapijt

Lidw.:
Mmmm?

HILDEBRAND:
Drie uur - met vliegend tapijt?

BERTRAM:
Verder nog iets?

HILDEBRAND:
Nee. Vind je 't niet genoeg?

BERTRAM:
Ja ... Dat wel ... Drie uur? ... Met vlie-
gend tapijt?
Wat een onzin, om zoiets op een grenspaal
te schrijven?

HILDEBRAND:
Ja. Ik had het ook niet gelezen, als ik er
niet over gestruikeld was!

LIDW.:
Wat zou Snak dan betekenen? Snak ...

BERTRAM:
Gewoon. Een land of een stad. Of een dorp,
waar we terecht komen. Over drie uur.
Met een vliegend tapijt, tenminste, tja.

LIDW.:
Snak. Ik snak naar Hamelen.

BERTRAM:
Wie niet?

PALEISZAAL.

MACHTELD:

Modderijn!!

MODDERIJN:

Aha, majesteit ... Ik was op weg naar U toe.

MACHTELD:

Goed, dat ik je tref, Modderijn en dat je even tijd hebt. Ik heb iets bijzonder interessants op 't denkraam.

MODDERIJN:

Het denkraam, Hoogheid? U hebt toch niet weer aan dat denkraam gezeten, de hele kostelijke ochtend?

U hebt toch drie prachtige programma's elke dag?

Stuk voor stuk heel leerzaam en dat moet toch voldoende zijn ...

MACHTELD:

Zolang je me niets te regeren geeft, zit ik graag voor mijn denkraam, Modderijn. Grootvader Frederik zei: Wie veel kijkt, zich verrijkt!

MODDERIJN:

Koning Frederik de Ongewassene had ook heel andere uitspraken, zoals Adel Arbeidt niet.

MACHTELD:

Nee nee. Hij zei: Niks doen is geen werk.

MODDERIJN:

Dat zei hij, toen hij oud was! En zwak! Heel eigenaardige uitspraken deed hij toen.

MACHTELD:

Vader Sjors de Slordige zei het ook vaak, Modderijn. Gebruik je denkraam, Machteldje. Je eigen denkraam. Dat is tenminste schoon.

MODDERIJN:

Schoon?? Uw vader maakte grapjes, Hoogheid.

MACHTELD:

Kijk nu maar eens naar mijn denkraam. Ik ben benieuwd, wat jij ervan vindt.

MODDERIJN:

(SLAAKT KREET)

Indringers! In Snak!

MACHTELD:

Ja. Interessant, hè?

MODDERIJ:

... En ... wat zijn ze ... Wat zijn ze ontzettend ...

(SPREEKT HET WOORD SCHOON NIET UIT)

MACHTELD:

Ja, wat zijn ze grappig schoon, hè?

MODDERIJN:

Grappig schoon??? Hebt U die kraagjes gezien? Smetteloos? En de mouwen achter de elleboog? Kraakhelder?

MACHTELD:

Ja. Amusasant, hè?

(KIRT SJIEK)

MODDERIJN:

Ze moeten zich dag in dag uit wassen!

MACHTELD:

Overdrijf nu niet, Modderijn. Eenmaal per week zal beter kloppen. Hun handjes dan. En hun wangen misschien. Maar zeker niet achter de oren.

MODDERIJN:

(HUIVEREND)

Daar praat ik nog niet eens over! ... Hun kleren wassen ze ook! In een sopje! Ze boenen het ... en ze koken het uit! Inweken en voorwassen! Ik ken de wereld!

MACHTELD:

Ik wil ze zien.

MODDERIJN:

Zien!!! ...

MACHTELD:

Ja, spreken.

MODDERIJN:

Spreken!!!

MACHTELD:

Nu!!

DE TRAP IN HET PALEIS.

(DE KINDEREN EN HUN BEGELEIDERS KOMEN NIEUWSGIERIG DE TRAPPEN VAN HET PALEIS AF. ACHTER HUN LOOPT DE NIJDIG PRATENDE MODDERIJN IN ZIJN FUNCTIE VAN ONTVANGSTCOMITÉ.
ONDERAAN DE TRAP STAAT STRAM EN STIJF KATHARINA)

STEM MODDERIJN:

Gaat U voor, allemaal, alstublieft. Die trap af.

BARENDJE:

Is dit nou een paleis?

LIDW.:

Ik weet het ook niet, hoor. Hij zei: naar 't paleis ...

HILDEBRAND:

Misschien betalen ze in dit land te weinig belasting.

AERNOUT:

Tatsjoe ... tatsjie ...

HILDEBRAND:

Oh, ben je ook verkouwe?

AERNOUT:

Nee. Ik kan niet tegen stof.
(NIEST)

LIDW.: (TEGEN KATHARINA)

Oh, dag mevrouw.

MODDEWIJN:

(KWAAD ZICH DOOR MENIGTE DRINGEND)
Ja, komt U maar mee. Dat is de lakei. Hare Hoogheid Machteld de Morsige zit op haar troon ...
(IEDEREEN VOLGT ONTHUTST)

MODDERIJN:

Volgt U mij alstublieft. Op de voet.
(HILDEBRAND STAPT OP MODDERIJNS VOET)

MODDERIJN:

Au! Au!

HILDEBRAND:

Oh, pardon. Op de voet. Haha!

LIDW.: (SIST)

Kijk toch uit! Een paleis!! Dat is vreselijk sjiek!

HILDEBRAND:

(NIET ONDER DE INDRUK)

O ja? Vind je? Hoe heet ze nou? Machteld de Morsige?

LIDW.:

Stil toch. Foei!

MODDERIJN:

Hare Koninklijke Hoogheid Machteld de Morsige van Snak!

HILDEBRAND:

Hoor je 't nou?

MACHTELD:

Welkom, mensen. Heb ik het goed geraden? U bent mensen?

HILDEBRAND:

Ik geloof het wel, mevrouw, eh madame ... Hoogheid.

MACHTELD:

Ik dacht al, dat U geen elven waart. Elven hebben nooit een groene broek. Welkom bij het roodvolk Snak.

(STILTE)

BERTRAM:

Wij zijn erg blij, dat U ons hebt willen ontvangen, Hoogheid. Eh ...

LIDW.:

Ja, wij ... Oh, ga maar door, Bertram.

BERTRAM:

Nee, nee, nee. Ga je gang, hoor, Lidwina.

MACHTELD:

Wat bent U zelf toch grappig. Vreselijk grappig. Zo schoon. Niet, Katharina?

KATH.:

Ja, in lange niet zo gezien, majesteit. Ohohoh. Hier ... Dit knaapje valt nog mee. Zijn nagels tenminste mogen er zijn

(HOUDT BARENDJE'S ARM OP)

LIDW.:

Barendje heeft nog laat gewerkt. Hij is schoenmaker. En hij heeft niet de tijd gekregen, om zijn handen te wassen. En de rest komt zo uit het schone bed.

KATH. + MODDERIJN ONTZET IN KOOR:

Schone bed????

MACHTELD:

Nou, geneert U zich niet. U kunt zich straks allemaal op Uw gemak bevuilen. Katharina, maak iets klaar. Een modderbad of zo.

LIDW.:

Een modderbad ...

KATH.:

Ik heb vers slootwater.

BERTRAM:

Oh, dat is heus niet zo nodig, Majesteit.

MACHTELD:

Neen?

HILDEBRAND:

Hebt U niet een teiltje gewoon helder water?
Niet te koud!

MODDERIJN:

Hoogheid, U staat deze bezoekers toch niet toe dat zij het Koninklijk Modderbad weigeren?

MACHTELD:

Modderijn, hou op met je vervelende gebruiken.

MODDERIJN:

Majesteit, ze dienen toch op zijn minst in de koude paleispark te poedelen?
(KINDEREN SCHUDDEN 'NEE')

MACHTELD:

Ze willen er niets over horen, dus wat praat je nou, Modderijn?

MODDERIJN:

Maar de traditie, Majesteit!

MACHTELD:

Ik schaf de traditie af.

MODDERIJN:

Wat gezellig, wat gezellig. U bent net op tijd voor het denkraamprogramma van zeven uur. Excuseer mij, dat ik daar even ...

HILDEBRAND:

Zeven uur? Het is niet later dan twaalf heit de klok!

MACHTELD:

Twavelheit? Walef? Twa? Wat zegt U nu?
Zeven uur is het hoor.

LIDW.:

Maar Hildebrand weet alles van tijd. Dat is zijn beroep.

HILDEBRAND:

Als het even wil, is het pas elf uur vijfenveertig.

MACHTELD:

Welnee. Hier zijn geen elfjes. U bent er zelf oog geen. U hebt een groene broek. U is ook geen aardman. Zo mooi ... kijkt U vooral even mee.

LIDW.:

Hè, een raam! Een rood raam!
(IEDEREEN ZUCHT VAN SCHRIK ALS
BEELD VERANDERD EN OMROEPER VER-
SCHIJNT)

JINGLE UIT DENKRAAM:

Snaks Leerzaam Aktueel Kwartier!

OMROEPER:

Goeiemiddag. Het is nu zeven uur precies.

STEM MACHTELD:

Ziet U wel? Twavel uur. Haha. Elfjes. Vijf-
endinges, grappig.

OMROEPER:

Hare Koninklijke Hoogheid Koningin Machteld heeft besloten een vervroegd pensioen te overwegen. Het dagelijks bestuur van het land zal voorlopig in handen worden gelegd van Eerste Minister, zijne Excellente Vuilheid, aardman Modderijn.

Kabouters Piggelmee heeft het record Eikel-
tjes Zoeken In Hoog Gras opnieuw verbeterd,
met zeven minuten en zes seconden.

Buitenland:

Prins Olaf van Witfranje, die kortelings
opnieuw in een kikker is veranderd, zal
hiervan genezen. Zo zegt de arts, die hem toegewezen is door
het Hof: doctor Sigurda Slik, Heks van
de Biesheuvel.

Leugenberichten

...

MACHTELD: (DOET GORDIJN DICHT)

Ach, het is helemaal niet interessant, van-
daag. Oud nieuws. Waar is Modderijn?

KATH.:

Hij had nog regeringszaken, zei hij. Peoh.

MACHTELD:

Nou, Katharina, Niet zo min over Modderijn.
Hij dient het land.

KATHARINA:

Hij dient zichzelf! Dat dient hij! U met
pensioen sturen. Dat kan ie wel. Schande.
Zelf regeren! Dat wil ie. Alleen!

LIDW.:

Is meneer Modderijn Uw Minister president?

MACHTELD:

Ja. En hij telt uitstekend. Kolossaal.
Hij kent de tafel van zeven en hij kan rare
getallen berekenen. Iets met tweemaal vier.

AERNOUW:

Acht.

MACHTELD:

Nee, zeven en een. Heel lastig. Denkt U 'ns
in: hij kan de tafel van zeven en één!
'n Vreselijke oude kunst. Mijn grootvader
Frederik schijnt ervan geweten te hebben.
Iedereen weet, dat er maar zeven cijfers en de
nul zijn.
Oh ... het is erg moeilijk, je zoiets voor
te stellen ...

(ZUCHT)

LIDW.:

Dus U telt tot zeven???

MACHTELD: (TROTS)

Oh, makkelijk. Maar soms heb ik het gevoel:
er moet meer zijn!

HILDEBRAND:

Acht.

LIDW.:

Negen.

BERTRAM:

Tien.

BARENDJE:

Elf twaalf.

Kinderen!

Dertien veertien vijftien.

HILLETJE:

Zestien, zeventien, achttien, negentien.

MACHTELD:

Stop! (STAART HUN EVEN VERBIJSTERD AAN
GIERT DAN VAN HET LACHEN)

Hiiiiiiiiiiii hoeoeoeoeoeoe ...

HILDEBRAND:

Er moet iets grappigs zijn aan ons. Die dwerg moest ook al zo lachen.

MACHTELD: (DROOGT TRANEN)

Twavel ... Wat zegt U? Tientien? Hiii - Ik weet niet, waar U het over heeft, maar ...
(DROOGT OOG)

Maar U bent reuze grappig. Voor een mens. En zo schoon ...

MODDERIJN:

(IN EIGEN VERTREK, PRAAT IN GEBARSTEN STUK SPIEGEL, MET SPIEGELBEELD)

Het gaat verkeerd! Tegenslag vlak voor de grote klap! En dat, terwijl ik bijna, bijna bijna de machtigste aardman van Snak ben ... Die mensen ... die mensen moeten weg. Niet eens een modderbad willen ze. Niet eens poedelen in de prak! Vies ervan!

(DRAAIT ZICH WALGEND AF)

Straks kunnen ze nog afrekenen!!! ... Dat niet! Oh, dat niet!!! Ik moet de enige blijven. Ik moet hun het paleis uitwerken. Weg, weg, weg ... schoonvegen, dat moet ik, het paleis schoonvegen van ... Wat zeg ik nu? ... Schoonvegen??? Ik ben over mijn toeren.

... Bang maken? Ik maak ze bang, haha! ...

(VERSOMBERT)

Waarmee? Ze zien er niet bang uit ... Vooral die jongen niet, die Bertram.

En die vrouw met die schone jurk.

(RILT)

Er is maar een manier. Er is maar een manier, om ongewenste gasten het land uit te krijgen. Haha. Doodeenvoudig ... De manier. Oh, Modderijn, wat ben je slim.

(ZOENT SPIEGELBEELD)

Erop af! Smeerpijp!

OP TRAP.

(LIDWIENTJE, AERNOUT EN HILDEBRAND)

LIDW.:

Hoe hebben jullie vannacht geslapen?

AERNOUT:

Atsjoe. Tatsjie, tatsjoe.

HILDEBRAND:

Prachtige bedden, zachte matrassen, maar vuil! En kakkerlakken. Ze liepen over m'n kussen!

AERNOUT:

Stof is erger. Atsjoe. Kakkerlakken? Ach ...

HILDEBRAND:

Ja, maar ze stampen zo vlakbij je oor.

LIDW.:

Ik vind het maar raar. Katharina doet natuurlijk op haar eentje het hele paleis. Ze is de laatste hofdame, maar ... oh, dag Katharina. Goedem ...

KATH.:

Goeiemorgen, mens Lidwina.
(TEGEN HILDEBRAND)
TEDER

Waren de kakkerlakken goed? Ik heb een nest vol in Uw bed gegooid. Zo'n heerlijk rustig gehoor, niet.

IK slaap zelf niet in, zonder dat getrippel.
(TEGEN AERNOUT)

Oh, U bent al een stuk grijzer en stoffiger ...

AERNOUT:

Ja, dank U wel ... Aaaaaaaahtsjoe ...

LIDW.:

U bent al vroeg op, hè?

KATH.:

Ja, het hele paleis moet nog aan kant.
(SCHOPT STOEL OM)

LIDW.:

... ja ... Waar bent U ... waar denkt U te beginnen? Zal ik ... zal ik die zaal gaan doen? (LOOPT OP DEUR AF)

KATH.:

Dat is de grote troonzaal!

LIDW.:

Oh, wat interessant, mag ik even een blik werken. Oh ...

(TREKT DEUR NIEUWSGIERIG OPEN. DE HELE INGANG IS VERSPERD DOOR GROTE BERG AARDEWERK, DAT TOT TEGEN DE DEUR PUILT. BLIK IN ZAAL IS ONMONGELIJK)

Wat is dit??????

KATH.:

Dat is vaat, dat is vuile vaat, mens Lidwina. Het moest ergens blijven.

LIDW.:

Vaat? Maar van hoe lang wel?

KATH.:

Een hele troonzaal vol van zo'n tachtig jaar ... Ik weet 't nog van 50 jaar terug. Tien ik een meisje was, stond het al hoog om de troon. En erachter natuurlijk. We hebben jaren de rode looper vrij weten te houden tot aan de troon.

LIDW.:

Maar waarom waste U niet af?

KATH.:

Tijdverspilling. Zonde van de kunst. Er is zoveel moois in de wereld. Leerzaams. Boeken, verhalen, spel, wetenschap.

LIDW.:

Maar is er dan geen speciaal personeel voor de vieze boel.

KATH.:

Afgeschapt in de tijd van Frederik. Frederik de Ongewassene. Eerst gingen de kamermeisjes weg. Naar de bibliotheek. Lezen. Toen ging het keukenpersoneel in een tooneelvereniging. Heel leerzaam ook. Veel interessanter. De huisknechten waren allang opgehouden. Studie, studie en nog een studie.

LIDW.:

Maar dan vervuilde het kasteel toch zeker?

KATH.:

Tuurlijk.

LIDW.:

En U dan?

KATH.:

Ik ... ach ... Ik ben dom ...

LIDW.:

Dom? U bent helemaal niet dom.

KATH.:

En iemand moet er toch voor Machteldje ... eh ... de koningin zorgen ...

LIDW.:

Maar waarom ... waarom maa ... het lijkt wel, of U de hele dag alles ... de boel nog vuiler wilt maken ...

KATH.:

Ja ... Wat dacht U, mens Lidwina? Dat is zo gegroeid. De aardmensen die het meeste studeerden, die het geleerdst waren of het meest kunstzinnig, die waren ook het onverzorgdst.

Dus als je er het verzorgdst uitzag, zei iedereen: heel dom en verzorgd. niet sjiek! Hij verspilt zijn tijd aan onbelangrijke dingen. Wassen en zo.

LIDW.:

Eh ... Vindt U dat niet ...Eh ... Ergens ...

KATH.: (NIET OVERTUIGEND)
Oh nee ... helemaal niet ... echt niet ...

LIDW.:
Het kan toch weer afgeschaft worden. Een nieuwe wet.

KATH.:
Zou U denken? ... Ach, welnee. Kom, ik ga even in de plassen lopen. Mijn schoen blinkt.

LIDW.:
Ik zal met de koningin praten.

(MACHTELD EN MODDERIJN)
BIJ TROON

MACHTELD:
Afgezanten? Afgezanten van mij? Naar ...

MODDERIJN:
Ik zou het niet zeggen, als het niet de enige goede oplossing was. De mens Bierenbroodspot bijvoorbeeld, hij heeft de moed, de moed van een aardman ...

MACHTELD:
En een elf. Eerlijk is eerlijk. Het kon een elf wezen. Maar elven hebben geen groene broek.

MODDERIJN:
Ja. Hij is bij uitstek geschikt voor de rol van Koninklijk Gezant. Ambassadeur van Snak.

MACHTELD:
Mmm. Maar afgezant waarheen dan? Ik heb toch geen boodschappen te doen? Had jij dan wat?

MODDERIJN:
(KNIKT HEFTIG)
Het telraam! ...

MACHTELD:
Het wat? Het telraam? Het telraam van Truuk de Tovenaar???? Het telraam is natuurlijk heel belangrijk ... Maar zou Truuk het geven, denk je?

MODDERIJN:
Majesteit, luister nou eens. Wat doet het er toe, of Truuk het geeft? Als Gezant Bierenbroodspot het maar haalt!

MACHTELD: (VERONTWAARDIGD BIJ DE GEDACHTE)
Hij zal het toch niet in zijn hoofd halen het te stelen?

MODDERIJN:

Vanzelfsprekend niet. Als dat niet nodig is ...
Hij zal het vragen ... En Truuk zal het
hem ... geven ... Ja. Geven ... Oh vast wel.

MACHTELD:

Ik geef toe ... Heel knap Modderijn. Ik
geloof ... Ik geloof ... dat ik het maar doe ..

MODDERIJN:

Mooi! (HAALT KANT EN KLAAR FORMULIEREN
TE VOORSCHIJN UIT MOUW)

Hier zijn de papieren. Dit is de paspoort,
gezamenlijk, hè ... en als U hier Uw hand-
tekening zet, is het een regeringbesluit,
dat Bierenbroodspot een vliegvergunning heeft.

MACHTELD:

Vliegvergunning?

MODDERIJN:

Ja. Vliegend kleeed. Hoe wou U anders op de
Wadden komen!? Truuk de Tovenaar woont op
de Wadden.

MACHTELD: (KNIKT)

O ja ...

MODDERIJN:

Om precies te zijn, op het Wad Blief.
Dank U wel. Alleen nog een koninklijke duim
in dit vakje.

(MACHTELD ZET DUIMEN BIJ WIJZE
VAN PARAAF)

Dank U. Ziezo. Morgen vroeg dus.

MACHTELD:

Morgen vroeg al.

MODDERIJN:

Dat hebt U net besloten. Hier staat het.
Morgen vroeg. Op het vloerkleed kamerbreed.

MACHTELD:

Oh ... Ach, kamerbreed? Op kamerbreed? Ja,
goed idee. Lang niet gebruikt. Het kleed
van grootva. Zou het ze lukken? Modderijn?
Het telraam van Truuk los te krijgen? Ja.

MODDERIJN:

Het zal ze wel moeten lukken, majesteit.
U weet wat het betekent, bij Koninklijk
Besluit, als de opdracht niet wordt uit-
gevoerd.

MACHTELD:

Oh, maar ...

MODDERIJN:

Levenslange verbanning. Niet terugkomen hier.
Eerst de opdracht uitvoeren.

TROONZAAL.

(KATHARINA HOUDT OPPEROLD KLEED
KAMERBREED VERTIKAAL)

MACHTELD:

En daarom, mens Bierenbroodspot, en allen
naast U, heeft het ons, Machteld, koningin
van het Aartsdom Snak, genaamd de Morsige,
behaagd, U te benoemen tot Afgezant van
het Volk van Snak, Ambassadeur en U als
eerste opdracht mede te geven: Breng ons
het Telraam van Truuk de Tovenaar, wonend
op het Wad Blief.

Wij hebben gezegd.

(LIDW. VALT BERTRAM OM DE HALS)

(MODDERIJN KUCHT BERISPEND)

BERTRAM:

Even wacht Lidwientje. De plechtigheid
is nog niet voorbij.

MACHTELD:

Ik wil U nog eenmaal wijzen op de gevaren
onderweg: daar is allereerst het land
Slink, ten westen van de Bambergen. Veel
vliegende draken. Heel goed oppassen, want
het zijn luchtpiraten.

LIDW.:

Bijten ze?

MACHTELD:

Ze lusten ...

O nee. Alleen gekookt eten.

U moet ervoor zorgen, dat men U dus niet
kan koken. Verder is er om de Wadden heen
veel lastig dwergvolk. Vol grapjes ...

LIDW.:

Gruizel.

MACHTELD:

Bijvoorbeeld. Spoken en geesten, die kent
U natuurlijk. Blijf vooral uit de buurt
van het Geraamte van Grasp.

HILDEBRAND:

Geraamte ...

AERNOUT:

Ik blijf hier.

(GAAT ACHTER KATHARINA STAAN)

MODDERIJN:

Dat gaat helaas niet, haha.

BERTRAM:

Kom terug, rare. Geraamtes blazen we omver.

AERNOUT:

Ik word luchtziek!

MACHTELD:

Alle gevaren opnoemen, dat zou te lang duren.
Kom. U moest maar niet langer wachten.
Morgen is de afreis.

LIDW.:

Maar ... wat ik U gevraagd had, majesteit.

MACHTELD:

He, o ja, wat was het ook weer? ... Hoe U terug kunt naar Hamelen, hè? ... Heel ingewikkeld. Logisch zou zijn, dat U de muziek opnieuw laat spelen door de rattenvanger, maar nu achteruit.
Dan gebeurt het omgekeerde.

LIDW.:

Ach, dat klinkt heel simpel.

BERTRAM:

Ja, maar waar vinden we de rattenvanger?

MACHTELD:

Er is nog een oplossing en dat is het grote woord.

LIDW.:

Het grote woord.

MACHTELD:

Ja. Dat is het allergrootste toverwoord. Sommige tovenaars kennen het. Wijsgeren met vergunning A en B dan.

BERTRAM:

A en B.

HILDEBRAND:

Wat is vergunning A?

MACHTELD:

Toveren.

HILDEBRAND:

En vergunning B dan?

MACHTELD:

Betoveren. Prinsen en zo. In iets anders ... Een aparte cursus. Niet iedereen mag het. Het is namelijk gevaarlijk voor de patient.

LIDW.:

Ja, dat geloof ik.
Zouden we toch maar niet hier blijven?

MODDERIJN: (TEVREDEN)

Onmogelijk.

BERTRAM:

En welke wijsgeer heeft vergunning A en B?

MACHTELD:

Truuk de tovenaar toevallig. Dat treft.

BERTRAM; HILDEBRAND EN AERNOUT:

Nou, wat wil je nog meer?

MODDERIJN:

(LACHT SMAKELIJK EN AKELIG)

Mwahahaha ...

LIDW.: (ENTHOUSIAST)

Oh! prachtig, prachtig, prachtig ... Is het een aardige man? Ja?

MACHTELD:

Eerlijk gezegd: ik weet het niet. Het lijkt me iemand, die streng is, dat wel ...

En eigenaardig ...

BERTRAM:

Maar een ding staat vast: we gaan! Naar Truuk. Met vergunning A en B.

(LUID GEJUICH)

MODDERIJN:

(GIECHELEND EN OPKIJKEND NAAR HEMEL)

Hahahahahaaha ... daaaaahaaaaag ...

De groeten ... Afgezant ... Weg. Weg allemaal. Jajaa ... daaag ...

In een klap. Knap!

Knap. Razend knap. In een klap van de baan.

Modderijn, je hebt een grote toekomst voor je ...

In een vervuילend vaderland. Straks zit jij, jij op de troon. In Vuil Ornaat. Modderijn de Eerste, Modderijn de Grote! Heerser van Snak.

Haha ... gehoorzaamt mij.

Nog even in dat vuil, dat drap.

Nog even doorzetten in die vieze lompen.

En geen enkele onderdaan pikt het meer.

En ze zullen Machteld afzetten! Weg de

vervuilde koningin. Leve Modderijn!

De Schone, de Grote, Modderijn de Zuivere.

Modderijn!

GALM: De Schone, de Grote, de Roze!

Modderijn, de Gewassene!

DENKRAAM.

JINGLE: Snaks Leerzaam Aktueel

Kwartier!

OMROEPER:

Goedemiddag. Het is nu precies zeven uur.

Nieuwe Snaktijd: Twavel uur en elftien minuten.

De gasten van hare Koninklijke Hoogheid Machteld van Snak zijn - onder leiding van mens

Bierenbroodspot - uitgezonden als gezanten van het Hof, naar de Waddeneilanden.

Op het Wad Blief, waar de Toveraar Truuk zijn werkgrot heeft, zal Bertram Mens Bierenbroodspot onderhandelingen voeren over het Telraam van Truuk.

Met dit telraam zouden wij het nieuw rekenstelsel gemakkelijk kunnen invoeren in ons land.

De zg mensen-van-Hamelen, hebben van de vorstin meegekregen: het Vliegend Vloerkleed Kamerbreed.

INTRO

BERTRAM: het vliegend vloerkleed kamerbreed
dat brengt je overal heen
en as je nou de naam maar weet
vertel die naam aan kamerbreed
dan brengt ie je meteen

LIDW.: het valt, het duikt, het wiebelt niet

HILDEBRAND: het vliegt niet op de kop

LIDW.: het liegt niet het bedriegt je niet
jij denkt dat je ze vliegen ziet
maar ik, ik zit er op

ALLEN: hoi
vliegen is een feest op kamerbreed
op kamerbreed, op kamerbreed
vliegen is een feest op kamerbreed
het-kleed-dat-altijd-klopt

HILDEBRAND: het kleed moet eens per jaar gesopt
da's beter voor de zweef

BERTRAM: het kleed moet vaak en goed geklopt

LIDW.: 'n gaatje moet met spoed gestopt
want anders vliegt het scheef

ALLEN: hoi
vliegen is een feest op kamerbreed
op kamerbreed, op kamerbreed
vliegen is een feest op kamerbreed
het-kleed-dat-altijd-klopt

BERTRAM: niet te wilde ravotten

HILDEBRAND: opgepast met motten

LIDW.: niet te dicht an 't randje

BERTRAM: dat was op het kantje
dat was op de grens
...
alles weer naar wens?

ALLEN: het vliegend vloerkleed kamerbreed
 kamerbreed - kamerbreed
 het vliegend vloerkleed kamerbreed
 ...

BERTRAM: en wie de weg naar Hamelen weet

ALLEN: Hamelen weet, Hamelen weet

BERTRAM: vertel die weg aan kamerbreed

ALLEN: vertel die weg aan kamerbreed
 ...
 al wie de weg naar Hamelen weet
 ...
 vertel de weg aan kamerbreed
 ...
 wie de weg naar Hamelen weet
 ...
 naar Hamelen
 ...
 Hamelen ...